

Література

1. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р.: Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО). Офіційний вісник України. 2004. № 40. Стор. 195. Ст. 2667.
2. Опис додатків до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію 1944 р.: Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_655 (дата звернення: 18.10.2019).
3. Кунєва З.Ю. Митні формальності: теорія і практика: [монографія]. Київ: АртЕк, 2018. 216 с.

УДК 347.862(043.2)

Легеза Є.О., д.ю.н., професор,
Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

ОСОБЛИВОСТІ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ВИДУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ, НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ ТА НЕБЕЗПЕЧНИХ ВІДХОДІВ ПОВІТРЯНИМ ТРАНСПОРТОМ ЯК ВИД АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСЛУГИ

Відповідно до статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» [1] Державна авіаційна служба України здійснює ліцензування виду господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом.

Перелік документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, порядок та спосіб їх подання, а в разі потреби – інформацію про умови чи підстави отримання адміністративної послуги.

Відповідно до ліцензійних умов, до заяви про отримання ліцензії додаються:

- 1) заява про отримання ліцензії (вид діяльності зазначається повністю або частково);
- 2) інформація за підписом здобувача ліцензії (його керівника або керівника його виконавчого органу) про номер та дату видачі чинного сертифіката експлуатанта;
- 3) документи, які підтверджують, що більш як 50 відсотками статутного капіталу (пакета акцій) здобувача ліцензії володіють Україна, юридичні особи України та/або фізичні особи – резиденти України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України;
- 4) інформація за підписом здобувача ліцензії (його керівника або керівника його виконавчого органу) про відсутність контролю (у

значенні, наведеному в статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» [2]) за діяльністю здобувача ліцензії осіб — резидентів держав, що здійснюють збройну агресію проти України (у значенні, наведеному в статті 1 Закону України «Про оборону України») та/або дії яких створюють умови для виникнення воєнного конфлікту та застосування воєнної сили проти України;

5) опис документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, у двох примірниках встановленої форми. Документи подаються до відділу документального забезпечення та контролю за виконанням управління справами Державіаслужби. Для отримання інформації про порядок надання адміністративної послуги можна звернутися до відділу ліцензування сертифікації та регулювання перевезень небезпечних вантажів управління авіаційних перевезень та міжнародного співробітництва департаменту авіаційних перевезень, аеропортів та міжнародного співробітництва Державіаслужби.

Опис документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, подається у 2 примірниках.

Видача, звуження, розширення провадження виду господарської діяльності, анулювання ліцензії за заявою на право провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом відносяться до адміністративних послуг, які надаються Державіаслужбою.

Плата за видачу ліцензії становить один прожитковий мінімум, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії, відповідно до статті 14 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» [1].

Строк прийняття рішення про видачу ліцензії становить 10 робочих днів з дня одержання заяви;

Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»; Повітряний кодекс України; постанова Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 року № 134 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом» (із змінами); постанова Кабінету Міністрів України від 08 жовтня 2014 року № 520 «Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України» [3]; постанова Кабінету Міністрів України від 05 серпня 2015 року № 609 «Про затвердження переліку органів ліцензування

та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

З вищевикладеного можливо зробити висновок, що процедура надання адміністративних послуг на прикладі ліцензування виду господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом детально регламентовано на офіційному веб-сайті та потребує все ж таки покращення якості надання зазначених послуг у вигляді спрощення та доступності всіх споживачів послуг.

Література

1. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 2 бер. 2015 р. № 222-VIII. Офіційний вісник України від 07.04.2015. № 25. Стор. 35. Ст. 722. Код акта 76232/2015.

2. Про захист економічної конкуренції: Закон України 11 січ. 2001 р. № 2210-III. Офіційний вісник України від 02.03.2001. № 7. Стор. 51. Ст. 260. Код акта 17835/2001.

3. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: постанова Кабінету Міністрів України від 08 жовт. 2014 р. № 520. Офіційний вісник України від 21.10.2014. № 82. Стор. 63. Ст. 2332. Код акта 74234/2014.

UDC 340:001.102:049.5 (043.2)

Myronets O.M., Senior Lecturer,
Girij O.S., student,
the Faculty of Law,
National Aviation University, Kyiv

INFORMATIONAL SECURITY

Nowadays, the theme of technology, social networks and IT, in general, is progressively evolving and the field of information law, which includes the concept of information security, is emerging. As this concept has emerged relatively recently and the answers to its questions have not been definitively identified, it is still relevant.

Information security is basically the practice of preventing unauthorized access, use, disclosure, disruption, modification, inspection, recording or destruction of information [1].

In information law, information security is one of the parties to the consideration of information relations within the framework of information legislation from the point of view of protecting the vital interests of the individual, society, state and focusing on threats to those interests and